

COOPERAREA POLIȚIENEASCĂ

Cooperarea polițienească, vamală și cea judecătorească au fost dezvoltate împreună cu principiul liberei circulații a persoanelor pentru a asigura faptul că desființarea controalelor la frontieră nu va conduce la o intensificare a criminalității organizate.

Conform Convenției Schengen, articolul 39, autoritățile polițienești ale statelor membre trebuie să se asiste în prevenirea și detectarea infracțiunilor. Este specificată posibilitatea înființării unor structuri de cooperare și schimb de informații sub forma secțiilor de poliție comune și a centrelor vamale de cooperare la frontierele interne.

Sunt menționate, de asemenea, instrumentele care privesc supravegherea și urmărirea transfrontalieră a unui suspect, care se sustrage urmării traversând frontierele naționale (articolele 40, 41 și 43), precum și posibilitatea îmbunătățirii legăturilor de comunicație (tel, fax, computere) în zonele de frontieră și obligația adoptării măsurilor necesare pentru confirmarea identității printr-un document de identitate valabil (articolele 44 și 45).

Articolul 46 al Convenției acordă autorităților polițienești dreptul de a schimba informații cu alte state membre, din proprie inițiativă, pentru prevenirea infracțiunilor și amenințărilor la ordinea publică.

Asistență reciprocă în materie civilă și penală

Articolele 48-69 fac referire la asistență reciprocă în materie civilă și penală, care se poate acorda în acțiuni intentate de autoritățile administrative cu privire la acte care sunt pedepsibile conform legislației naționale a uneia din cele două părți contractante, în acțiuni pentru solicitarea de daune pentru cazurile de urmărire penală sau condamnare eronată, în proceduri de grațiere, etc. Cererile de asistență se pot face direct între autoritățile judiciare și se pot returna pe aceleași canale.

De asemenea, articolele respective din Convenția Schengen fac referire la aplicarea principiului „ne bis in idem” și la extrădare. Prevederile referitoare la extrădare au scopul de a completa Convenția europeană privind extrădarea din 13 septembrie 1957. Statele membre Schengen se angajează să extrădeze între ele persoanele care sunt urmărite în justiție de către autoritățile judiciare ale părții contractante care face solicitarea.

Substanțe narcotice

Convenția Schengen abordează, în articolele 70-76, chestiunea substanțelor narcotice, statele membre Schengen angajându-se să adopte toate măsurile necesare pentru a preveni și pedepsi traficul ilegal de substanțe narcotice și substanțe psihotrope. De asemenea, statele contractante vor lua măsuri pentru capturarea și confiscarea veniturilor din traficul ilegal de substanțe narcotice și substanțe psihotrope.

Conform articolului 73 din Convenția Schengen, părțile contractante se angajează să adopte măsuri pentru a permite efectuarea de livrări controlate în contextul traficului ilegal de substanțe narcotice și substanțe psihotrope. De asemenea, este stipulată posibilitatea ca persoanele care traversează frontieră să aibă asupra lor acele substanțe narcotice și substanțe psihotrope care le sunt necesare pentru tratament, cu condiția ca la fiecare control să prezinte o adeverință eliberată sau autenticată de o autoritate competentă din statul în care își au reședința.

Arme de foc și muniție

Articolele 77 - 91 abordează problematica armelor de foc și munițiilor în contextul cooperării Schengen. Astfel, se face referire la armonizarea legislației naționale referitoare la achiziționarea, deținerea, comerțul și înstrăinarea armelor de foc și munițiilor, precum și la clasificarea armelor de

foc. De asemenea, sunt enumerate armele de foc și munițiile interzise, lista armelor de foc pentru care pentru acestea, precum și condițiile în care poate fi eliberată autorizația pentru achiziționarea și deținerea unei arme de foc.

Modalitățile de achiziționare a muniției și condițiile în care listele armelor de foc se pot completa sau modifica sunt reglementate de articolele 88 și 89. Este prevăzută și posibilitatea adoptării unor legii sau dispoziții mai stricte privind achiziționarea și deținerea armelor de foc și muniției, iar prin articolul 91 se instituie schimbul de informații privind achiziționarea de arme de foc și muniții, modalitatea de comunicare a acestora și autoritatea națională competentă să trimită și să primească aceste informații.

Sistemul Informatic Schengen (SIS)

Potrivit Convenției de Implementare a Acordului Schengen (Titlurile IV și VI), statele părți se angajează să creeze și să administreze un sistem comun de informații, denumit Schengen Information System (SIS).

Categoriile de date din SIS se referă la persoane și bunuri față de care s-a introdus o alertă de către un stat membru, la solicitarea autorităților judiciare ale acestuia.

Sediul central al SIS se află la Strasbourg (Franța), în fiecare stat membru existând o unitate națională (N SIS), aceasta identificându-se cu fișierele de date ale secțiunilor naționale ale fiecărui stat membru.

Scopul SIS este de **a menține ordinea și siguranța publică**, inclusiv securitatea națională, pe teritoriile statelor membre și **de a aplica dispozițiile Convenției Schengen referitoare la circulația persoanelor**, folosind informații comunicate prin intermediul SIS.